

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo leto 1 gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino in dopise sprejema J. Krajec v Novem mestu.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Kmetovalci, sejajte za prešiče mangold!

Kaj pa je to mangold? Tako bode prašal marsikdo. Ob kratkem Vam povem: to je rastlina, katera je v semenu in listju, sploh kar se nadzemeljskega dela tiče, v vsem podobna navadni zeleno-listnati pesi. V podzemeljskem delu je pa med mangoldom in peso sledeči razložek: Mangold naredi pod zemljo le za dober prst debelo ter prav dolgo koreniko, pesa pa kakor znano, debelo repo.

Pa zakaj naj sejemo mangold za prešiče? Tako bode prašal skorej sleherni bralec „Dol. Novic“. Zato, ker je ni skorej rastline, katera bi bila za spomladno, poletno in jesensko rejo prešičev tako koristna kakor je ravno mangold. Le poslušajte. Lansko leto mi je svetoval g. R. Dolenc, vodja naše kmetiške šole na Grmu, da naj ga sejem. Vbogal sem, ter res posejal kilo mangolda na štiri prav ozke in tudi ne kaj dolge kraje. To sem storil pričetkom meseca aprila. Maja meseca je pričela že moja dekla mangoldovo listje žeti ter ga surovega in kuhanega prešičem pokladati. Krmila je ž njim 17 prešičev noter do pozne jeseni — ne da bi bilo potrebno peso obirati. Zdaj je pa že zopet toliko visocega listja, da se bode v dobrih osmih dneh začelo že lahko zopet žeti. In žel se bode mangold neki noter do meseca junija, potem bode pa šinil v seme. Prešiči mangoldovo listje kaj radi jedo bodi si surovo ali pa kuhano, in se po njemu redijo. Pa kaj bi ga ne jeli radi, saj je tudi za človeško hrano, pripravljen v podobi špinače kaj fina jed.

Zdaj bi pa častiti bralci teh vrstic še radi zvedli, kako da se mangold seje ter obdeluje, kaj ne da? No tudi to Vam hočem povedati. Na spomlad se odbere dobra njiva, katera se dobro pognoji, preorje in povleče. Ko je povlečena, se vzame tako dolga špaga kakor je njiva široka, in priveže se na dva količka. Tako priredjena špaga se napne čez njivo, zraven nje potegne se s kakim kolom plitva raza v zemljo in v to se natrosi prav na redko seme mangoldovo. Sejati se

mora v raze tako redko, da pride zrno od zrna za kaka dva do tri prste oddaljeno. V razo položeno seme se pokrije še z zemljo. Je ena raza zasejana, potem se preloži špaga za kakih 30 cm (en stari čevelj) naprej in zaseje se kakor prej druga raza itd. do konca njive. Tako se torej mangold seje.

Obdeluje se pa tako-le: Opleve ter okoplje se enkrat. Enkrat se tudi ako lahko mogoče z gnojnico zalije, in storjeno je vse. Ako se pa nič z gnojnico ne zalije tudi nič ne dé, stori vse eno dobro, le nekoliko počasnejše raste, ali vendar še védno tako hitro, da postane na koncu njive, na katerem se je žeti pričel, pred ko se z žetvijo na drugi konec pride, torej v 8 do 14 dneh, zopet tako visocega listja kakor pri začetku žetve. In tako raste kakor rečeno skozi celo poletje do pozne jeseni. Sledečo spomlad prične pa z nova rasti. Pri žetvi gre dobro na to paziti, da se prenizko ne žanje, to je, da se korenkam glavice ne porežejo, ker sicer vse take rastline nehajo rasti. Kdor si želi preskrbeti z mangoldom, ta ga lahko dobi v moji prodajalnici v Kandiji.

Franc Kastelic ml.

Šola naj podpira kmetijstvo.

(Konec.)

To pa bi se po moji misli tako-le zgodilo: Naš slavní deželni zbor bi moral pred vsem skleniti postavo, da mora imeti vsaka šola dovolj velik vrt, pa ne le po mogočnosti, kakor je bilo do zdaj; krajni šolski sveti pa morajo vsako leto vzeti v šolski proračun potrebno svoto za obdelovanje vrta. Oskrbovanje vrta se izroči učitelju, oziroma voditelju, ali če ta ni za to sposoben, pa drugemu najbolje za to pripravnemu učitelju na dotični šoli. Gospodje šolski nadzorniki pa so dolžni šolske vrte nadzorovati in o njih c. kr. deželnemu šolskemu svetu posebej sporočati. Za posebno dobro vrejene šolske vrte naj se razpišejo vsako leto učiteljem primerna darila.

Ako dobi tako vsaka šola svoj šolski vrt, naj bi se dolenjski učitelji poleg sadjereje in drugzega vrtnarstva posebno poprijeli trtoreje. Ne mi-

slim pa trtoreje v tem pomenu, da bi redili trte, ki bi se potem v velikem številu kmetom dajale; ne! ampak trtorejo, kolikor je je treba za djanski poduk.

Ako dobi učitelj iz državne trtnice par sto ključev od riparije in jorkmadeire, zadostuje, da kaže učitelj, kako se ključi vlagajo v gredico, da se vkoreničijo. Iz teh ključev se dobé trte, katere naj se prihodno spomlad posadé, naj bolj ob solni strani vrta, ob plotu po meter narazen, da ni potreba za nje porabiti posebne gredice. Tako posajene trte naj služijo potem edino za to, da se od njih lahko vsako leto ključi režejo. Nekaj vkoreničenih trt naj pa učitelj že prvo leto porabi v to, da učencem pokaže djansko, kako se trte cepijo in cepljene sadijo. Za te trte je pač treba posebne gredice. Učitelju sadjerejcu ne bo cepljenje trt delalo nobene preglavice, naj se že cepijo z navadnim nakladom ali na angleški ali francoski način. Ta nauk se ima ponavljati vsako leto, tako, da bo razumil to reč vsak učenec in vsaka učenka.

Na ta način se bode vzgojilo kmalu dovolj delavcev za nove vinograde in zasajenje novih vinogradov bo šlo urno izpod rok. Ako to storé gg. učitelji, bodo pomagali zdatno rešiti dolenskega kmeta bede, ki mu preti po trtni uši. Naš kmet je na vinorejo tako navezan, da mu proti tej stroki kmetijstva vse drugo ni nič. In kdor mu bo pomagal v tej zadevi, temu bo gotovo tudi hvaležen.

Pred malo časom sem govoril z nekim precej naprednim kmetom, s kmetom, ki bere že mnogo let slovenske časopise. Pogovarjala sva se o sadjereji, in mož je bil ves zavzet za razširjanje žlahtnega drevja. Na zadnje mi pa vendar le pravi: „Ali kaj vse to, da bi nam le vinogradi ostali!“ Vinograd torej vendar še največ da — vsaj po prepričanju naših ljudi.

Tako misli ta mož, tako mislijo menda vsi naši kmetje. Učitelji naj pomagajo vsak po svoji moči, da dolensko vinstvo ne pogine. Več ko bodo v tej reči storili, bolj se bo širilo tudi toliko potrebno spoštovanje do učiteljstva. L. Abram.

Gozdna sejalnica na Grmu.

Kmetijska šola na Grmu napreduje hvalevredno v vsakem obziru. Imel sem zadnjič priliko, ogledati si vnovič ta prekristni deželni zavod in reči moram, da šola krepko vspeva, da je njeno blagotvorno delo že sedaj uspešno in da bode Dolenjcem rodila s časom, če Bog da, stoteren sad z koristnimi nauki in dobrimi vzgledi! To ji želimo tudi iz celega srca! Šola ima kaj težavno nalogo z obdelovanjem, s pridelovanjem, s popravljanjem in zboljšanjem posestva. To vé ceniti

le tisti, kateri zna, kako zanemarjeno in sestrađano posestvo je prejela šola v roke. Ali razúm, prava volja, vstrajnost in eneržija, ki je vodstvu šole lastna, premaguje vse zapreke, vse ovire, ki se stavijo težavnemu delu. Šola vrlo napreduje v vsem; ona zboljšuje in zasaja vinograde, zasaja trtnice, zasaja sadno drevesnico, zboljšuje živinorejo, obdeluje z vso skrbjo njive, travnike in vrtove itd. Šola skrbi, da se nam bo v malo letih na tisoče sadnih dreves in na tisoče požlahtnenih ameriškanskih trt oddajalo lahko leto za letom. Pa ne le naši vinogradi, ne le sadno drevje, živila in polje leži šoli na srcu; ona se ima sedaj tudi ukvarjati s pridobivanjem gozdnih sadik. V to se napravlja ravnokar gozdna sejalnica, iz katere se bode čez par let dajalo na tisoče sadik gozdnega drevja.

Le čuditi sem se pa moral — in z menoj še gotovo sleherni kmetovalec — ko sem zagledal, da se je na tako obsežnem prostoru, ki stoji še prazen na razpolago, izbrala za gozdno sejalnico ena najboljših njiv. In to je njiva, katera se je vrhu tega še le lansko leto obsejala z lucerno in predelala v krasno deteljišče. Čudil sem se tembolj, ko sem videl, da se je za sadno sejalnico in sadno drevesnico na Grmu porabila prekopana pušča okoli gradu. Nehoté se mora vsak, in moral sem se tudi jaz prašati, ali je za gozdne sadike treba res takih posebnosti, ko je vendar okolu grada še obilo družega praznega in dobrega prostora za gozdno sejalnico? Ali so gozdne sadike zares toliko več izbirčljive mimo sadnih sadik? Kdor je v tem praktičen in se je s tem količkaj že ukvarjal, mi gotovo poreče: da ne!

Da se je pa za gozdno sejalnico najboljša njiva vzela in sicer tista, katera se je še le lansko spomlad predelala v deteljišče, tem sem se nehal čuditi, ko sem zvedel, da to ni naredilo vodstvo kmetijske šole na Grmu, temuč je tako hotel zastopnik c. k. gozdne inspekcije v Novomestu, katerega voljo je uslišal deželni odbor!

Te zadnje vrstice sem spisal, da bodo razumene vedeli tudi drugi obiskovalci šolskega posestva na Grmu in sploh okoličani, da se je moral lep ta del deteljišča ob Težkem potoku že letos nepogojno prepustiti in predelati za gozdno sejalnico.

— ek.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

V Ljubljani je umrl odvetnik dr. Zarnik, bivši deželni poslanec, ki se je kot dober slovenski govornik krepko potezoval skozi 20 let za pravice slovenskega naroda. Tudi kot dober pisatelj se je pokazal v nekaterih spisih. Sprevod na pokopališče je bil velikansk, kakor se spodobi zaslužnemu možu.

17 slovenskih deželni in državnih poslancev se je bilo sešlo v Ljubljani in posvetovali so se med drugim tudi o **dolenjski železnici**.

Na **Koroškem** se Slovenci vedno bolj zavdajo svoje narodnosti ter ustanavljajo podružnice sv. Cirila in Metoda. Je pa tudi uže zadnji čas, kajti Nemci poskušajo vse, kako bi tamo zatrli slovensko govorico.

Presvitli cesar so potrdili postavbo, po kateri bodo **delavci** po fabrikah odškodovani nekoliko, ako se ponesrečijo.

Državni zbor je začel zopet zborovati; obravnaval bode proračun; pri tem se bode gotovo zopet čulo veliko opravičenih pritožeb, pa tudi veliko prazne slame se bode mlatilo — vsaj nekteri liberalni poslanci ne morejo drugače, kakor da s praznim govoričenjem krađejo Bogu čas, davko-plačevalcem pa denar.

Kaj je novega po širokem svetu?

Nemški kancelar Bismark je hotel odstopiti, ako bi bil novi nemški cesar dovolil v poroko svoje hčere z bivšim bolgarskim knezom Batenbergom. Bismark se je bal namreč zamere pri Rusiji, kateri Batenberg ni bil po volji. Reč vendar še ni dognana — ampak le odložena. Za Nemčijo bi bil odstop Bismarkov gotovo škodljiv, kajti on je naredil Nemčijo veliko in mogočno.

Na **Francozskem** imajo zopet novo ministerstvo, ki pa ne uživa velikega zaupanja. Sploh v tej deželi ne pridejo do pravega miru.

Italijanom se pri svojem vojskovanju v izhodni Afriki boljše godi. Zadnji čas pa so vendar sklenili, domu odpeljati vse vojake razun 9000, ki bodo varovali tamošnje trdnjave. Poslali so za to doli 14 ladij, da prinesó zopet domu Italijanske sinove iz one vroče zemljine.

V **Rim** je romalo k svetemu očetu papežu veliko ljudstva slovenskega, hrvatskega, nemškega, med njimi več škofov, Strossmayr, ljubljanski, goriški, graški itd. — Vseh avstrijanov je v Rimu mnogo stotin. Papež so jih sprejeli 11. t. m.

Piše se nam:

Iz Rudolfovega 13. apr. — 11. t. m. se je dogodila tu velika nesreča. Osmošolec Kolnik, doma iz Ljubljane, se je vozil v malem čolniku po Krki. Kakor se pripoveduje, se je vedel nekako predrzno, poganjal čoln kakor za stavo sem ter tje, pod mostom gori in doli, — veslal stojé — ter se pri tem zadel z veslom ob most. — Sun-ljej ga je vrgel znak iz čolna in brž je zginil v Krki! Le dvakrat je baje še pokazal roke nad vodo, a pomagati si ni mogel, ker ni znal plavati. Dva druga dijaka sta bila pač tudi na vodi in sta videla nesrečo, a bila sta nekoliko oddaljena in

imela enako vsak svoj ozek čolniček, s katerim se ni varno približati topljencu na globokej Krki, zato mu nista mogla pomagati. Iskali so brž ponesrečenca, a našli ga še le čez kake tri četrt ure, radi tega je bil brez vspeha poskus, zopet obuditi ga.

Mi pristavimo tej žalostnej dogodbi le še tole: Mladina ne bodi predrzna! Javna oblast, pazi nekoliko, kedo se vozi v onih nevarnih čolnih!

Pogreb je bil prav sijajen: Novomesto je pokazalo, da miluje ponesrečenega in njegove sorodovince. Vdeležili so se pogreba gg. profesorji, in reči smemo, skoraj vsa gospoda novomeška z veliko množico ljudstva. Bil je to pač dokaz, da meščanstvo ceni naše dijake, ki so ob tej priliki s svojim plemenitim vedenjem podali nekaj ginljivih prizorov. Poklonili so svojemu pokojnemu tovarišu sedem lepih vencev s krasnimi trakovi, najeli godbo, mu zapeli dve ginljivi pesmi — z eno besedo: storili so vse, da so pokojnemu pokazali svojo ljubezen — djali bi, da so storili skorej več, kakor se more pričakovati od ubozega študenta.

Iz Podgrada. — Redko je občno veselje v malih gorskih farah; vendar je bil za nas Podgrajce 5. t. m. jako vesel in radosten, če tudi deževen dan. Bil je namreč prihod našega novega dušnega pastirja, preč. gosp. Andreja Zamana. Kljub slabemu vremenu zbralo se je mnogo ljudstva in šolska mladina pri vinovaški kapelici, da bi dostojno sprejela novega gosp. župnika, postavljen je bil skromen slavalok z napisom: Pozdrav naj tisočér doni naš novi župnik danes Ti, (na sprednej strani). Daj Bog Ti biti dolgo tñ, vesel in zdrav, ter v čast Bogu! (na zadnej strani).

Od tod podali so se preč. gospodje in prisotno ljudstvo v farno cerkev, kjer so dali blagoslov z Najsvetejšim. (Zarad tesnega prostora smo morali dopis okrajšati. Vred.)

Mokronog. — V četrtek 5. t. m. bil je za našo faro kaj slovesen dan. Prišel je namreč naš novi župnik, preč. g. Janez Virant iz Podgrada na svoj novi dom na žalostno Goro.

Takoj ob 1. uri popoldne peljali so se nekateri gospodje in občani naproti novemu pastirju, ter so ga pričakovali v Lokvicu, kjer je bil prvi pozdrav. Kmalu potem so se odpeljali proti Mokronogu, in okoli tretje ure naznanil je strel, da so uže tu! Pri prvem slavaloku čakala je šolska mladina sè svojo novo zastavo, in tu je tudi učenka Pavla Cirer-jeva pozdravila gosp. župnika s prav ganljivimi besedami ter mu tudi podala krasen venec. Tudi požarna bramba in mnogo družega občinstva pozdravilo je novega g. župnika pri tem slavaloku, na katerem so bile besede:

Pozdravljen novi naš pastir

Povsod Vas spremljaj božji mir.

Pri vrodu v farno cerkev nagovorila je g. župnika učenka Micika Pož-eva, podavši jim ključce cerkvenih vrat, in g. župnik je vstopil v svojo farno cerkev, podal vernim blagoslov s Presvetim, potem pa so se odpeljali v farovž na Žalostno Goro. Na belo nedeljo pa je bilo slovesno vpe-ljanje novega gosp. župnika, h kateremu se je pri-peljalo mnogo gospodov iz vseh sosednih krajev. Mi pa, farani Vaši, zakličemo Vam

Bog Vas sprimi, župnik novi,

Delo Vaše blagoslovi.

S Krke, 25. marca. — † Žalost pretrese človeka, kadar izve, da je umrl ta ali oni človek, kateri je bil v spodbudo ljudstvu, kateri je bil vzgleden kot veren katoličan. Taka žalost nas je pretresla, ko smo izvedeli prežalostno novico iz Zatičine, da je umrl umirovljeni gospod kaplan, Andrej Adamič, v 28. letu svoje dobe. On je bil edini duhoven iz Krške fare. Bil je bistrega uma, tako da je bil med svojimi vrstniki vedno med prvimi. Spoštoval je ljudi. — Pa tudi ljudje so ga zelo spoštovali. To je pričal njegov pogreb, ki je bil 21. marca. Šlo je za pogrebom ljudstva silno veliko iz raznih stanov. Sam sem slišal iz ust Zatičanov, da še ne pomnijo v Zatičini po-greba s tolikim ljudstvom.

Gospod župnik Krški pridigvali in razlagali so ljudstvu, kaj je izgubila Krška fara, tako lepo in natanko, da je moralo biti vsako oko solzno. Blag mu bodi spomin, naj v miru počiva!

Iz Št. Janža. — V mnogih krajih delajo se nove ceste, ali se vsaj stare do dobrega po-pravljajo. Čez naš hrib Brunek, katerega je Ra-dečanom posipati, je strašanska pot. Mi Št. Janci nimamo druge bližnje ceste do Radeč kot je ta, ali nemogoče je skoro tja priti; ako gremo peš, zagazimo do kolena, da si nismo vsvesti, da bi v blatu ne ostali. Z vozom si pa nikakor ne upamo tja. Pred nekaj dnevi zagazil je voz, komaj 5 centov težak, s konji v blato, da so mogli ljudje na pomoč prihiteti in iz ugreza s kolmi ga izvleči. Pritožili smo se že pri visoki deželni vladi, pa do sedaj še ni nič izdalo. Radeško županstvo pobira denar za cesto, da bi se pa kaj popravilo, za to se ne zmeni.

Pa še nekaj: Ako prideš v naš slovenski trg, kakor bi si mislil, in stopiš v kako krčmo, slišal boš takoj tamošnji „Kuheltajč“ od nežnih natakarc. Za ušesi se človek popraska, ko tako nemščino v slovenskem kraju čuti. — Radeče so res zelo ponemčene; povsodi že imajo kako slovensko društvo, že povsodi županstva slovensko uradujejo; v Radečah pa še ni nič tacega čuti.

Domače vesti.

(Pogorelcem) na Vinici so darovali pre-svetli cesar 1000 gld., deželni odbor 1200 gld., v Krškem je nabral gosp. poslanec Pfeifer okoli 200 gld. (med drugimi je darovala gospa Hočevnar 50 gld., gosp. Pfeifer 30 gld.) Deželna vlada je naročila, da se za nje po celi deželi nabira. Po-gorelci so bili večinoma zavarovani pri banki Sla-viji, ki boče okoli 32.000 gld. izplačala.

(Imenovanje). Gospod dr. Gallé, prej v Novem mestu, zdaj dež. sodnijski svetnik v Celji, pride za državnega pravdnika v Ljubljano. Česti-tamo! Učitelj gosp. Črne na Vrhniki pride za tretjega učitelja na Grmu. G. Završnik, učitelj na Selu pri Žumberku, je za trdno ondi postavljen.

(Gosp. Golijo), sodnika v Trebnjem, jako zaslužnega in priljubljenega domoljuba, imenovala je občina trebanjska svojim častnim srenjčanom.

(Za ponesrečene Viničane) nabirajo nekteri časopisi. Tudi mi bi to kaj radi storili, ali opustili smo, ker je nabiranje razpisala deželna vlada in nabira zanje tudi naša mestna občina.

(Deželno vinarsko, sadjarsko in poljedelsko šolo) na Grmu je inšpiciral do-poldan dué 11. t. m. prof. Dr. Lorenz vitez Li-burnau, c. kr. dvorni in ministerijalni svetnik in šef v departement-u poljedelskega ministerstva za kmetijski poduk. Visoki gospod je prišel skozi Ljubljano v spremstvu referenta šole, deželnega odbornika Dr. J. Vošnjak-a kot zastopnika dežel-nega odbora Kranjskega.

(Občinska volitev) v Št. Jerneji vršila se je 5. aprila, in so izvoljeni v III. volil. razredu gg. Jože Polanc in Anton Majzelj st. iz Št. Jer-neja; v II. gg. Franc Martinčič iz Drame in Ignacij Wutscher iz Brezovice; v I. Anton Bar-borič iz Čadreža in Janez Saje iz Št. Jerneja. Volitev župana bo 19. apr., ktere izid prihodnjič naznanimo.

(Pošta v Bučki) je dovoljena vsak dan v zvezi z Rakom.

(Dolenjski Sokol.) Vladika Strossmayer poslal je povodom čestitke ob zlati maši „Dolenj-skemu Sokolu“ to-le pismo: Slavnemu „dolenj-skemu Sokolu“ na krasnoj čestitci o zlatnoj mo-joj misli izporočujem toplu moju hvalu. Bog dragi blagoslovio i njega i sav krasni slovenski narod, tu predragu braču našu! Bog dao vedrije dane i nad Slovenijom i nad Hrvatskom! Sa bratskom ljubavju

Strossmayer, biskup.

V Djakovu dne 26. travnja 1888.

(Iz tuhinjske doline) na Gorenjskem se nam poroča v obširnem dopisu, za katerega nam žalibog prostora primanjkuje, kako so v Šmartnem lepo sprejeli novega župnika, preč. g. J. Kljuna.

(„Matica slovenska“) v Ljubljani ima 18. t. m. popoldne ob štirih letošnji veliki zbor v mestni dvorani.

(Družba sv. Mohora) je nabrala letos še čez 40.000 udov. Ta družba dela čast Slovincem — posebej tudi Dolenjcem.

(Koze) v Ljubljani so večinoma ponehale.

(Za preložitve ceste) čez Gorjance je letos postavljeno v državni proračun 9000 gold., za cesto med Št. Jarnejem in Novim mestom pa blizu 6000 gold.

(Cena govejemu mesu) je v Novem mestu od 32—40 kr. kilo, v Kostanjevici in Mokronogu 32 kr., v Krškem in Sevnici 36 kr.

(V Žužemberku) priredijo veselico na korist družbi sv. Cirila in Metoda.

(V Št. Jarneji in Leskovcu) bodo letos popravljali duhovniški poslopji, kar je na obeh krajih potreba. V Št. Jarneji je bil sedanjí župniški dom nekdaš grad celjskih grofov, ki so imeli (pred 400 leti in več) veliko posestvo po Dolenjskem, n. pr. Pleterje, Krško, Kostanjevico i. dr.

(V prospeh raštva). V predzadnjem listu „Dol. Novic“ smo pisali o zareji Krških rakov. Ker je za to delo sedaj še do konca aprila zadnji čas, opozarjamo vse prijatelje raštva, da se podvizajo z zarejo rakov, koder je le moč. Kdor izmed čest. bralcev se je poprijel tega koristnega dela, naj nam izvoli prijazno poročati. Kolikor vemo, se lahko dobé kaj lepi plemenski raki v potoku Poljanšici okraja Mirnapeškega in v potoku Trebelšici okraja Trebelnega. Te bi bilo zarediti v naši Krki, še posebno v okolici Novogamesta.

(Iz Krškega) nam že v drugič izraža vrl dopisnik in naročnik željo, da bi se požarna bramba bolje oživila in da bi ona slovensko komando vpeljala.

(Za II. letno zasedanje porotnih razprav v Novem mestu), ki se prične s 30. aprilom t. l., izžrebani so naslednji glavni porotniki: Lakner Matija, pos. iz Maverla; Vehovec Alojzij, obč. predstojnik iz Rake; Čurk Franc, pos. iz Loke; Keržičnik Anton, posestnik iz Mokronoga; Schleipach Miha, pos. iz Vel. Loke; Lavrinšek Janez starejši, pos. iz Krškega; Režek Ive, pos. iz Krašnivrha; Šenica Franc, pos. iz Spod. Šice; Adlešič Ivan, pos. iz Adlešič; Znidaršič Janez, pos. iz Brega; Bežek Janez, posest. iz Metlike; Grahek Josip, pos. iz Kočevja; Brinskelle Andrej, pos. iz Poljanšice; Klemenčič Josip, pos. iz Št. Vida; Škarja Franc, pos. iz Mirne; Zupančič Janez, pos. iz Dvora; Barc Pavl, pos. in trgovec iz Predgrada; Tomazin Jakob, pos. iz Gradič; Kadunc Janez, pos. iz Žužemberka; Rom Matija, pos. iz Srednje vasi; Pečjak Josip, pos. iz Hinj; Resetič Janez, pos. iz Tomažje vasi; Kapš Janez,

meščan iz Črnomlja; Uhan Anton, pos. iz Rodenj; Piškur Josip, pos. iz Škovca; Pakiž Primož, pos. in mlinar iz Primosteka; Hudaklin Anton, pos. iz Loke; Vukšinič Martin, pos. iz Božakovega; Kolenc Miha, pos. iz Ševnice; Skulj Josip, pos. iz Ponikev; Bizjak Janez, posest. iz Male Ševnice; Malnerič Martin, trgovec iz Črnomlja; Šenica Josip, pos. iz Dobernič; Rupert Anton, pos. iz Krškega; Brunskole Franc; klepar iz Črnomlja; Peršina Andreas, pos. iz Toplic. — Nadomestni porotniki: Bave Josip, pos. iz Kij; Sturm Josip, gimn. prof., Daler Karol, klobučar, Kosiček Franc, gostilničar, Kosiček Josip, ključavničar, Krajec Janez, tiskar, Puterle Janez, gostilničar, Mechora Emanuel, gostilničar, iz Novega mesta; Kokalj Anton, kamnosek iz Beršljina.

(Angelček, otrokom učitelj, prijatelj.) Tega izvrstnega delca, katerega izdaja vrli gosp. Kržič, nunski katehet v Ljubljani, je ravnokar izšel 4 zvezek. Kar smo rekli o prvih treh, ravno to rečemo o pričujočem zvezku: stariši, odgovoritelji in dr. sezite po njem! Tvarina je mikavna, podučilna, koristna. Malim bodete z angelčekom vstregli — sebi in njim pa koristili po lepih naukih, katere jim bode podajal, ko ga bodo prebirali. Cena je zvezku samo 12 kr. Dobiva se pri gsp. izdajatelju in v „katoliškej bukvarni“ v Ljubljani.

Razne vesti.

* (Kakò smo dobili tabak?) Evropejci naučili so se spoznavati in rabiti to zelišče v Ameriki, da sedaj milijarde in milijarde popihamo v zrak. Turki, največji čestilci tabaka pa vedó pripovedovati o postanku njegovem poslednjo legendo:

„V nekej hudej zimi naletí prorok Mahomed na neko od mraza vso otrplo kačo. Usmili se mu, pobere jo z tál in vtakne v rokáv, kjer je kmali oživela in si opomogla vsled gorkote prorokovega svetega telesa. Komaj kača začuti, da je popolnem zdrava, pekuka iz rokava in reče: „Prorok božji, ugriznem te!“ — Mahomed dè: Povej mi poprej kak pameten uzrok, zakáj me hočeš vgrizniti in potem naj bo že kar more. Razpór in vojska je med tvojim in mojim rodóm.“ — dè mu kača. — „Ali jaz sem bil milostljiv s tabo.“ — „Mogel bi mi vender tudi kaj slabega storiti!“ — Mahomed dè: „Ne bodi nehvaležna, o kača, dobrotniku svojemu!“ Ali kača mu odgovori „Storiti moram takó, kajti zapriseгла sem se imenu Najvišjemu, da ne prizanesem nikomur iz rodu človeškega.“ — „No torej ugrizni me v imenu božjem“, — dè prorok, kateremu pobožnost ni dopustila, da bi kača postala krivoprisežnica. Ugriznila ga je v roko. Mahomed hitro iztrese kačo iz rokava, izsesá krv in strup iz rane, pljune to na tla, in glej! hipoma vzraste na onem mestu predivna rastlina, katere lastnosti spajajo kačji strup s krvjo prorokovo in to je — tobak, ki je še dandanašnji tolažba in preganjalec vseh skrbij pravovernih Mosleminov.“ — Takó govori turška legenda.

* (Iz Trebna.) Neki človek, ki mi je dobro znan, mi je pripovedoval naslednjo dogodbo. Zgodila

se je v Gorici. Pri neki priložnosti smo se pogovarjali od kletvine sploh. Tu prične moj znanec pripovedovati: Šel sem nekdanj že dobro v noči malo vinski po svoji poti, tu zaslišim človeka iti proti meni, ki se sam proti sebi jezi in kolne, da je bilo strah. Neizrečeno me je peklo, srd me obleti in sklenem dobro naklestiti preklinjevalca; izpulim močen kolec, ker je bilo pri vinogradu, pa stopim za leskov grm, mimo katerega ima iti zarobljenec. Ko pride do grma uže hočem mahnuti — ali on pravi: Sv. križ božji, zdaj bom pa tukaj počival, pa Bogu priporočil se, Marija mati Božja me bo pa varovala! Začel je moliti, ne vedé za svojega sovražnika. Sedaj pač nisem več mislil mahnuti, neka dobra misel me obide, pustim ga ter grem svoj pot.

Nauk: Koliko tudi telesnih nesreč bi se obvarovali, ko bi naši ljudje več molili — pa manj kleli!

* (Oslovo maščevanje.) Ljubljansk meščan, recimo mu Pernik, ima blizu mesta pristavo, kamor po gospodarskih opravkih mnogokrat zahaja. Pri teh obiskih spremlja ga velik in krepek pes. Na pristavi imajo osla in kadar so dolgotrjavno žival uprezali v voziček, skakal je pes okolu osla, lajal vanj, ter ga zdaj pa zdaj potegnil za rep, ali pa tudi za uho. Osel zmajeval je z glavo, sicer pa potrpežljivo prenašal žalostno svojo osodo. Zadnjič pa pride gospod s svojim pesom zopet na pristavo, a zadel nesrečen trenutek, ko osel še ni bil uprežen. Komaj zagleda osel psa, svojega mučitelja, ki mu je tolikrat lajal v ušesi in ga cukal in vlekel, zakadi se kakor besen vanj, ga zgrabi, vrže na tla in ga tepta tako dolgo s svojimi kopiti, dokler ga ni popolnoma ugonobil. Škoda lepega psa, ki je pal kot žrtva oslu, ki si je vsa izzivanja in vsa dejanska razžaljenja za svoji dolgi ušesi zapisal.

Smešnica.

* (Pri sodniji) je bila smešna obravnava, ki je vredna, da se spiše: Prvi dan po letošnjem puštu šla sta dva lovca poleg vode in zapazila v njej neko človeško podobo; mislila sta, da bi utegnil biti kak utopljenec. Ko prideta nazaj v trg, srečata občinskega slugo in mu povesta, kaj sta videla v vodi. A občinski sluga pa, ne da bi šel sam pogledat, vzdigne hrup in brž je bila sestavljena komisija — in šla na mesto, kjer bi utopljenec imel biti. Ko ribič misli mrliča vun potegniti, zapazil je, da ta ranjki ni bil naše vere, ampak bil je „karneval“, našepan pust iz „cunj“. Kaj smeha! 28. svečana pa je bila pri sodišču zapuščinska obravnava za tem kurentom in morala sta se ona dva lovca pred sodnikom zagovarjati. Bila sta oproščena, tožitelji pa so šli z dolgim nosom, kakoršnega je utopljenec imel.

Listnica uredništva.

Dopisov, na katerih nihče ni podpisan, ne moremo priobčevati. Vsaj urednik mora vedeti, kdo mu piše. Závoloj tega roma včasih nepodpisan dopis v naš koš.

G. A. L. v R. Vaš spis o pravici trgov, naravnost voliti v deželni in državni zbor, je jedernat. Radi bi ga priobčili, ako bi s tem kaj doseči mogli. Deželnega volilnega reda sedanji deželni zbor kranjski ne more prenarediti, ker Slovenci nimajo še v to potrebne tri četrte glasov; nemškutarji pa ne privolijo v kakošno premembo. — Tudi nam je došlo priporočilo zavarovanja proti toči. Spis morebiti priobčimo — čeravno bi mi edino le velikim posestnikom, ki imajo obširne njive in vinograde, to zavarovanje priporočali.

V mesecu marcu v Novomestu vračujoča se pisma:

Šetina Julika, Vautavas — Celešnik Janez, Skott stratt — Hostnik Marjeta, Trebnje — Sekoam Maria, Laibach — Meinhold Aurel, Michelsdorf — Peruše Johann, Mikaudri Suit — Thuma Adolf, Fiume — Vouk Janez, Toplic — Pirz Ferdinand, Gradac — Rakosche Miha, Esseg — Pečaver Martin, Sagor — Cvar Anna, Gotovim — Turk Helena, Gottschee — Uzman Jakob, Fastendorf — Bencina Lena, Draga.

Žitna cena v Novem mestu 9. aprila 1888.

Domače pšenice mernik 2 gld. 05 kr., Debelače (koruze) 1 gld. 40 kr., Soršice 1 gld. 60 kr., Rži 1 gld. 60 kr., Ječmena 1 gld. 40 kr., Ajde 1 gld. 20 kr., Ovs 80 kr., Krompirja 50 kr.

Loterijske srečke.

Gradec 31. marca	25	36	69	64	38
Trst 7. aprila	56	87	15	55	44

Za popravo hiše katoliške družbe rokodelskih pomočnikov v Rudolfevem so darovali:

Gg.: Iv. Šega 5 gld., Iv. Lesjak 10 gld., Rok Mrčun 2 gld., Avg. Ščinkovec (zopet) 2 gld., dr. kanonik M. Leben 5 gld., Jern. Zupanec 5 gld., Neimenovan 3 gld.

Zahvala.

Za obilno obiskanje in postrežbo moje ranjke hčerke

Ane,

za darovanje krasnih vencev in za mnogobrojno vdeležbo pogreba njenega vsojam se lepo zahvaliti se vsim gospem in gospodičinam.

[54]

Karl Duller.

Zahvala.

Za mnoge iskrene dokaze najsrčnejšega sočutja povodom britke prenagle izgube nepozabljivega sina, oziroma brata,

Lavoslava Kolnika,

osmošolca,

izrekamo vsem prijateljem in znancem, dijakom, osobito gosp. ravnatelju in gg. profesorjem, gg. oo. frančiškonom, njegovim sošolcem, kakor tudi mnogemu drugemu občinstvu za mnogobrojno spremstvo k poslednemu počitku, zlasti za milo petje pred hišo in ob gomili, za mnoge prekrasne vence tukajšnjim dijakom in njegovim vlaškim ljubljanskim sošolcem najiskrenejšo zahvalo.

[58]

Žalujoci ostali.

Zahvala.

Pretečeni teden je v mojem hišnem poslopju ogenj nastal, kateri je streho močno poškodoval.

C. kr. priv. zavarovalno društvo „Avstrijski Phönix“ na Dunaji, pri katerem imam svojo pohištvo zavarovano, je meni takoj in popolnoma škodo izplačal in razun tega pa tudi tiste, kateri so gasiti pomagali, z denarjem podaril, ter se tem potom imenovanemu društvu najtopleje zahvalujem.

Na Mirni dne 10. sušca 1888.

[55]

Franz Neubauer, posestnik.

Poslano.

(Pojasnilo). Dā zavrnem grdo obrekovanje, ki se je zadnji čas širilo in branim dobro ime po nedolžnem obrekovanega svojega g. kaplana, dolžan sem, naslednje naznaniti, kar vse lahko s pričami potrdim:

Oseba, ki je povzročila vse obrekovanje, je stara že čez 40 let. Zmiraj slabotna, postajala je z leti vedno bolj nervozna, kar je čutila vsa vas. Zadnji čas se je ta bolezen še pohujšala in spremenila v nekak „Verfolgungswahu“. Pred dvema mesecema se je dotična oseba vlegla in je bila tudi previdena s sv. zakramenti. O zdravniku ni hotela nič slišati, vse svoje zaupanje je stavila na vraže v popolnem prepričanju, da ji je kdo bolezen naredil ali „zacopral“. V tej bolezni se ji je močno mešalo. Govorila je sama s sabo in videla razne pošasti, strahove in prikazni. Tako ima še zdaj trdno prepričanje, katerega ji ni mogoče spraviti iz glave, da se ji je Kristus prikazal in stopil s križa v njeno srce. — V tej zmešanosti začela je poleg drugih razžaljivo govoriti tudi zoper g. kaplana in grditi njegovo dobro ime. Pravila je to otrokom, kar bi pameten človek gotovo ne storil, ti pa drugim naprej, ne da bi pomislili, da je to govoril zmešan človek. Vsi, ki količkaj poznajo vestnega g. kaplana, sploh vsi količkaj pametni in pošteni, so zmejevali z glavo rekoč: to ni mogoče. In prav so imeli.

Kakor hitro je namreč dotična oseba malo k pameti prišla, začela je zdihovali: kaj sem storila s svojim govorjenjem. Zdihovala je, da je storila smrtni greh, začela je obrekovanje preklicovati in se izgovarjati, da se ji je zmešalo. Ker ji vest še ni bila mirna, hotela je sama očitno v cerkvi ali pa po občinskem služabniku očitno zunaj cerkve preklicati obrekovanje zoper g. kaplana. Na to pride enkrat k meni, naj grem z njo h g. kaplanu, da ga prosi odpuščenja za krivico, ki mu jo je storila. To je tudi storila, ga prosila odpuščenja in zatrjevala, da je bila zmešana, ko ga je obrekovala. Na to je še dvakrat pri meni povedala, da je trvarina obrekovanja neresnična in je bila na g. kaplanovo zahtevanje pripravljena, pred pričami to izjavo potrditi. Ako še pristavim, da dotična oseba še zdaj ni pri popolni pameti, ker hoče še vedno razne prikazni in strahove videti in je o njih tako prepričana, da se ne da pregovoriti, vsak količkaj pameten lahko spozna, s kom ima opraviti.

Kdor todaj ona očitana zoper mojega g. kaplana še ponavlja, preiščeno in zlobno laže in obrekuje. Dobro ime se lahko vzame, ali vsakdo naj gleda, kako bo dal za to odgovor pred Bogom.

V Prečini 11. aprila 1888.

Jan. Bačnik,
župnik.

Prostovoljna dražba!

C. kr. m. d. okr. sodišče v Rudolfovem naznanja, da je c. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem prostovoljno dražbo posestev ml. Janeza Zajca iz Vel. Cerovca, ležečih v davk. občinah Vinavas in Cerovec in sicer: hišnega in gospodarskega poslopja, travnikov, njiv, pašnikov in posebno na Gorjanih ležečih hostnih delov — dovolilo. —

Prodalo se boše toraj sledeče: 1.) stavb. parc. št. 37/1 in 37/2 davk. obč. Vinavas, posestvo hiš. št. 37 v Vel. Cerovcu, reoktf. št. 290/2, urb. št. 356 od Kápitelherrschaft Rudolfswert, posestvo vlož. št. 275 davk. obč. Vinavas, prepisano na ime Ane Zajce s zidano, iz 3 sob, 2 izb, 2 kleti, ene veže in ene kuhinje obstoječe, deloma z opeko, deloma s slámo krito hišo, z enim vodnjakom, enim iz 3 oddelkov obstoječim svinjakom, enim malim svinjakom, eno dervarnico in eno sušilnico za izključno ceno od 375 gold. in k temu posestvu spadajoče parcele in sicer:

vrt	parc. št.	485/1 za	—	—	—	—	30 gold.
"	"	485/2	"	—	—	—	30 "
njiva	"	852	"	—	—	—	30 "
"	"	855	"	—	—	—	30 "
pašnik	"	1004/4	"	—	—	—	10 "
"	"	1020/2	"	—	—	—	10 "

2.) Posestvo vlož. št. 274 davk. obč. Vinavas, ležeče desno od državne ceste, obstoječe iz stavb. parc. št. 37/3 z na tej parceli stoječo hišo, eno nadstropje visoko; z eno sobo, 2 izbama in eno kuhinjo, z obokano kletjo in eno kovačnico, — iz lesenega, s slamo pokritega gospodarskega poslopja obstoječega iz enega hleva, enega poda in ene senice, — iz enega velikega kozolca v slabem stanju za izključno ceno od 510 gold. in k temu posestvu spadajoča njiva za — — — 30 "

3.) posestvo vlož. št. 273 davk. obč. Vinavas prepisano na ime Ane Zajce, obstoječe iz njive paro. št. 483 za izključno ceno od — — — — — 25 gold. in njive paro. št. 860 za — — — — — 10 "

4.) Pašnik parc. št. 871 davk. obč. Vinavas, del na ime Ane Zajce prepisanega posestva vlož. št. 276 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — 15 gold.

5.) Pašnik parc. št. 177 davk. obč. Cerovec, del na ime Ane Zajce prepisanega posestva vlož. št. 750 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 30 gold. k temu posestvu spadajoča njiva parc. št. 173 za — — — 80 "

njiva parc. št. 178 za — — — — — 25 "

" " " 181 in 182 za — — — — — 30 "

" " " 4383 za — — — — — 80 "

" " " 4387 in 4383 za — — — — — 35 "

6.) Njiva parc. št. 174 davk. obč. Cerovec, del na ime Ane Zajce prepisanega zemljišča vlož. št. 174 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 40 gold. in k temu posestvu spadajoča hosta parc. št. 638/31 za — — — 35 "

7.) Pašnik v Dulcah parc. št. 4044 vlož. št. 751 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 25 gold.

8.) Pašnik v Dulcah parc. št. 4040, vlož. št. 741 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 25 gold.

9.) Hosta v Pavlovih dolih parc. št. 764 vlož. št. 753 davk. obč. Cerovec, za izključno ceno od — — — 26 gold.

10.) Hosta v Robidnici parc. št. 665/20 vlož. št. 749, davk. obč. Cerovec, hosta v Robidnici parc. št. 665/18 vlož. št. 760 davk. obč. Cerovec, hosta v Robidnici parc. št. 665/19 vlož. št. 757 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — — — 50 gold.

11.) Pašnik na Planaah parc. št. 2722 vlož. št. 759 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 18 gold.

12.) Pašnik v Medvednicah parc. št. 4152 vlož. št. 759 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — 30 gold.

13.) Hosta Cerovareber parc. št. 193 vlož. št. 748 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — 15 gold.

14.) Pašnik Cerovareber parc. št. 197 vlož. št. 750 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — 15 gold.

15.) Pašnik Cerovareber parc. št. 195 vlož. št. 754 davk. obč. Vinavas za izključno ceno od — — — 15 gold.

16.) Hosta Lipovec parc. št. 3369/18, 3369/39 in 3369/40 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 200 gold.

17.) Pašnik v Kraji parc. št. 2719 vlož. št. 757 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 70 gold.

18.) Hosta pri Zagorcih parc. št. 3512 in 3527 vlož. št. 748 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 15 gold.

19.) Hosta pri Tramblovih parc. št. 4323 vlož. št. 554 davk. obč. Cerovec za izključno ceno od — — — 50 gold.

Vsak kupaželni ima pred početkom dražbe 10% varščine od izključne cene in potem 2% kupne cene v roke dražbenega komisarja položiti, ostanek kupne cene pa se lahko v 4 enakih letnih rokih poplača. —

Ker je dražba prostovoljna, ostanejo zavarovanim upnikom njih zastavne pravice ne glede na kupno ceno nespremenjene. —

Dražba se določi na 23. aprila 1888 in sledeče dneve v Vel. Cerovcu od 9—12 ure dopoldne in od 1—5 ure popoldne in se bodo hostni deli, če bo treba, tudi komisijonalno pregledali. Dražbeni pogoji se lahko pri tukajšni sodni pregledajo. [37—2]

C. kr. m. d. okr. sodišče v Rudolfovem

dne 27. marca 1888.

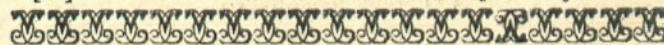

40 centov krompirja,

prve vrste, star cent po 1 gld. 50 kr. ima na prodaj

Josip Kline,

[47] na Gorenjem Polju.

● Tik mesta Črnomlja je na prodaj ●

staven prostor

po nizki ceni. — Več se izve pri Grahekcu, oštirju v Črnomlju vsako nedeljo in četrtek. [51]

Posestvo na prodaj!

V Kaplja-vasi h. št. 8, fara sv. Trojica se prodaja prostovoljno: posestvo, 16 johov veliko. Zemljišča: njive, travnik, sadni vrt in hosta. Poslopja: zidana hiša, kozolec, skedenj, visli, kašča, 2 kleti, hlev in 2 svinjaka.

Hiša na prodaj!

Pri Sv. Trojici se prodaja iz proste roke hiša št. 21. poleg ceste z dvema kletima, vrtom in zelnikom. — Natanko se izve pri lastniku

Alojziju Plantariču,
Sv. Trojica št. 26.

[46—1]

 V Žabji vasi je na prodaj
hiša št. 21. [57—1]

Prodaja jo Avgust Knafelc v Kandiji h. št. 21.

 Na Draškovcu poleg St. Jerneja
je na prodaj

50 centov lepe, dobre mrve mešane z deteljo
in

50 mernikov lepe pšenice.

[45] Več se poizve v graščini Draškovski.

Prav dobra krma,

kakih 158 centov, dobi se na prodaj pri [56]
Janezu Kalinu v Kostanjevici št. 71.

Usnjarija v najem.

Podpisana ponuja v najem svojo hišo št. 6. v št. Jerneju, v kateri je bila do sedaj usnjarija. Pripravna je za vsako podvzetje, pri katerem se voda rabi. — Usnjariji že nahajajo potrebne posode in dotično orodje. — Natančneje pové lastnica

Marija Androja,
posestnica v št. Jerneju št. 6.

[49—1]

 Borštinar!

Oskrbništvo grajsčine Radelca, pošta Raka na Dolenjskem, išče poštenega, treznega, neoženjenega borštinarja, kateri ima dobra spričala ali priporočila.

Prednost imajo prosilci, kateri kaj nmejo o gozdarstvu, ali so nemškega jezika zmožni. Vstopijo lahko takoj, in naj se osobno oglasijo zaradi dogovora plače, katero bi imeli poleg proste hrane in stanovanja.

Jože Strzelba v Ljubljani

kupuje vedno po najvišji ceni

češminjevo lubje, jeternik
in druge zelišča.

V Novem mestu sprejema blago iz prijaznosti
gospa Marija Rohrmann. [12—4]

Odgovorni urednik, izdajatelj in založnik J. Kraječ.

Vavpet

se išče

za grajske vinograde na Raki.

Vinorejstvo mora dobro umeti. Vstopi lahko takoj, in imajo neoženjeni prednost. [50]

Bika za pleme,

rujavega Muricodolskega plemena, 18 do 24 mesecev starega, kupi

[52]

grajsko oskrbništvo na Raki.

Zalogo piva v Krškem

odpreta 15. t. m. po isti ceni kakor v Gradcu (pri računski edino le vozne stroške)

[53]

Vekoslav Janež in Anton Jugovic.

Posestvo

na Pristavi pri Gracarjevem Turnu,

obstoječe iz njiv, travnikov in hoste, prodajalo se bo po parcelah na prostovoljni dražbi, ktera se bo vršila v četrtek 19. aprila dopoldne na Spodnjem Mokropolju v Turkovi gostilni. — Več o tem pové za prodajo pooblaščen gosp.

Anton Vertačič
v Novem mestu.

[44]

Kranjske in nemške detelje,

 očiščeno seme predeneč (zide),
gorenjski gips za deteljo in travnike.
tako tudi

cement za zidanje vodnjakov

se dobi pri Franu Kastelicu,
trgovcu v Kandiji.

[33—8]

priporoča tudi

železnino in špecerijsko blago.

Plugi s plužno vred,

po Cugmajerjevi sestavi, ki so za naše okraje najboljše, se dobijo cenó pri [38—2]

Adolfu Gustinu
v Novem mestu.

Novo turnsko uro

za kako podružnico pripravno, imam zgotovljeno in na prodaj za nizko ceno. — Tudi se za take dela častitim gospodom cerkvenim predstojnikom uljudno priporočam

Matija Lenard,
urar na Mirni. Dolenjsko.

[48]

Novomesto. — Natisnil J. Kraječ.